

fortæller måske alligevel noget om, at direkte bærende for miljøpolitikken har Enhedslisten nu aldrig været.

Fru Pernille Blach Hansen var så inde på at sige, at Socialdemokraterne er klar til en mere ambitiøs politik, og der må jeg jo bare konstatere, at nærmere kom vi det ikke. Vi fik at vide, at der skal ske noget på landbrugsområdet, og det kan jeg så berolige fru Pernille Blach med at der også gør.

Derudover vil jeg sige, at jeg synes, det positive ved debatten i dag har været, at det virker, som om vi alle sammen er enige om – det har rapporten fra DMU jo så også hjulpet med til – hvad det er for nogle udeståender, der er. Lad mig sige det fuldstændig krystallklart: Selvfølgelig står der da i VKO's forslag til vedtagelse, som regeringen kan støtte, at vi har løst nogle af problemerne, og at der stadig væk er betydelige problemer, fuldstændig som det fremgik af mit indlæg, fuldstændig som det i øvrigt også fremgår af rapporten.

Jeg må så sige til SF's, Socialdemokratiets og De Radikales forslag til vedtagelse, at jeg ikke rigtig kan se, hvad det egentlig er, man synes, vi skal bruge så frygtelig mange kræfter på. At man konstaterer, at Danmark bruger flere ressourcer på kloden end så mange andre lande, er jo ikke rigtig nogen nyhed. Det ved vi godt alle sammen, men gør vi mest gavn for miljøet og for det globale miljø ved at begynde at bruge en ubegribelig masse ressourcer på at analysere den globale miljøbelastning fra produktionen af varer til det danske marked? Jeg kan sige, at de teknikere, jeg har talt med, ikke rigtig kan se, hvordan vi skulle gribe den opgave fornuftigt an.

Derudover henviser man jo til regeringens egen bæredygtighedsstrategi og målsætningerne dér og til V 20, som alle undtagen Enhedslisten var enige om i foråret. Så jeg synes sådan set, det er godt, at det ender med, at et så bredt flertal kan støtte regeringens forslag.

Hr. Johs. Poulsen var lidt mere konkret og nævnte bl.a. som ét konkret område landbruget, og det er jo præcis det, vi sidder og forbereder nu bl.a. i dialog med Det Radikale Venstre. Jeg er enig i, at dér er en af de meget store udfordringer, og den er vi jo også i fuld gang med.

Kl. 11.45

Jeg har kun to bemærkninger mere. Fru Anne Grete Holmsgaard var inde på klimaet og kom med nogle, synes jeg, meget interessante meldinger om balancen mellem de indenlandske og

de udenlandske klimakvoter og klimaindsatser. Jeg er fuldstændig enig i, at kunststykket er at finde en balance. Man kan ikke købe det hele i udlandet, for så ville vi miste vores førerposition inden for miljøteknologi, energieffektivitet osv. Der skal selvfølgelig stadig ydes en betydelig indsats i Danmark, og det vil også komme til at præge billedet, når regeringen spiller ud med sit bud på »Allokeringsplan 2008-2012«.

Jeg synes, der ligesom var en ny nuance i det, fru Anne Grete Holmsgaard sagde på SF's vegne. Det lød, som om man nu er langt forbi den tid, hvor det at købe ting i udlandet og lave projekter i udlandet blev betragtet som varm luft. Nu er der tilsyneladende ret bred enighed om, at det faktisk er overordentlig fornuftig miljøpolitik.

Den sidste ting, jeg vil sige noget om, er den diskussion om natur og miljø, der var i forbindelse med Venstres ordførers indlæg. Skal man gøre noget for naturen, eller skal man gøre noget for miljøet? Jeg må sige, at personligt synes jeg – og jeg synes også, det heldigvis fremgik af debatten, at det er der vist ved at være enighed om – at det er en kunstig diskussion, fordi det er et kunstigt skel, som efter min bedste overbevisning ikke lader sig opretholde i moderne miljøpolitik.

Må jeg give nogle få eksempler her til slut. Med hensyn til klimaet er det selvfølgelig et naturproblem, når isen i Arktis smelter og havstrømme ændrer sig, og hvad ved jeg. Men det er også et miljøproblem, for det har også noget med mennesker at gøre – deres udvikling, deres økonomi og deres levevilkår. Man kan ikke gøre op, om det er natur, eller det er miljø, for det er begge dele.

Når man gør en indsats over for landbrugets forurening med pesticider, påvirker den jo vandløbene og har konsekvenser ude i landskabet og ude i naturen. Men den betyder også noget for drikkevandet og for menneskers sundhed, så det er igen begge dele.

Et sidste eksempel: Hvis vi tager kemikalierne, påvirker de jo naturen, fiskene i vandløbene osv., men de påvirker altså også også mænds sæd-kvalitet, fremkalder allergi og er årsag til mange andre ting. Det er både miljø og sundhed.

Så vidt jeg kan se, har stort set alle elementer i den moderne miljøpolitik noget at gøre med både miljø og natur, fordi tingene lever i et komplekst samspil med hinanden, og det er vel også et udtryk for, at det er rigtigt, at samtlige partier her før jul kunne indgå i en kemikaliehandlings-